

צו הרחבה בדבר תשלום דמי הבראה
לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז – 1957

בתוקף סמכותי לפני סעיף 25 לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז – 1957^[1], אני מצווה כי תורחב תחולתן של הוראות ההסכם הקיבוצי הכללי (להלן – ההסכם) שנחתם בין לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, בשם הארגונים המאוגדים בה לבין הסתדרות העובדים הכללית החדשה, האגף לאיגוד מקצועי ביום כד' בסיוון התשס"ט (16/6/09) ומספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים הוא 7018/2009, כמפורט בתוספת וכי ההוראות האמורות יחולו מיום ט' בתמוז תשס"ט (1.7.2009) על כל העובדים והמעבידים בישראל, למעט:

1. עובדים ששכרם משתלם בהתאם להוראות הסכמים קיבוציים החלים בשרות הציבורי.
2. עובדים ששכרם משתלם על פי הצמדה להסכמי שכר בשירות הציבורי.
3. עובדים במפעלים מוגנים כאמור בסעיף 17 (א) לחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987;

תוספת
ההוראות המורחבות

מס' הסעיף
בהסכם

2. מחיר יום הבראה יהיה -340 ש"ח לכל יום הבראה.
3. הסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד מהסכם הקיבוצי המוארך [2], ואין בו כדי לגרוע מהאמור בו והוא בא לקבוע את גובה דמי הבראה

בנימין בן אליעזר
(פואד)

שר התעשייה המסחר
והתעסוקה

-----**התשס"ט**

-----**2009**

[1] ס"ח התשי"ז, עמ' 63

[2] י.פ. התשס"ח, עמ' 4494